

COMMENTAAR

Liesbeth Van Impe
Hoofdredacteur

Een Rennie, iemand?

Het is soms verleidelijk te denken dat het dieptepunt bereikt is, maar dat is geen garantie dat het ook echt zo is. De geschiedenis is een excellente bloemlezing van bewijzen dat het doorgaans altijd erger kan. Laten we dus voorzichtig zijn als we stellen dat de Vlaamse regering deze week het dieptepunt bereikt heeft.

Joke Schauvliege (CD&V) werd weggezet als marionet van de Boerenbond. Liesbeth Homans (N-VA) kreeg haar jeugd in een sociale woonwijk aangewreven. Op-roepen om het geruzie te staken werden snel de aan-leiding van de volgende ruzie, zodat men uiteindelijk aan het ruzie maken was over de manier waarop men ruzie maakt. En Geert Bourgeois (N-VA) tweette iets over braaksel dat we niet van hem verwacht hadden. Kort nadat hij trouwens zelf had opgeroepen om de toon te milderen. O ironie.

Maar laten we dus vooral niet concluderen dat dit het dieptepunt was, want dan zouden we meteen veronderstellen dat het ergste achter de rug is. De volledige bodemloosheid van deze relletjes toont aan dat ze zelf-

voedend en dus potentieel eeuwigdurend zijn. Lagen er grote dossiers op tafel? Ging het om fundamentele debatten? Op geen enkele manier. De Vlaamse regering heeft niet eens grote breekpunten nodig om helemaal loos te gaan. Net zoals het aanhoudende geruzie binnen de

federale regering over de taxshift alleen maar sterker doet vermoeden dat we straks een lege doos met een hele grote strik zullen krijgen. De ruzies doen de echte prestaties ondersneeuwen? Nog even en er valt helemaal niets meer onder te sneeuwen. Dan resten enkel tweets en zuuroprijpingen.

En het verwijt dat de pers al dat gescheld maar beter kan negeren, omdat ze anders zelf deel wordt van het 'braaksel'? Was het maar zo simpel. Toen politici met volgehouden lekken erin slaagden om regeringsonderhandelingen keer op keer te torpederen, werd ook al de vraag gesteld of het land er niet mee gediend kon zijn als journalisten zouden ophouden de gekleurde informatie in de krant te zetten. Alsof journalisten politici tegen zichzelf moeten beschermen. Alsof het op geen enkele manier relevant is dat politici die samen zouden moeten werken aan beleid zich verliezen in onderlinge schermutselingen. Nee, als politici willen dat dit stopt, is het eenvoudig. Stop met ruziemaken.

► Pagina 8: Nu begint zelfs Bourgeois te schelden
Reageer www.nieuwsblad.be

Het Nieuwsblad
WEEKEND

Foto: Guy Putnamans

'Denk nooit dat je te dom bent'

UIT KATLIJNS BLOG

Op mijn 27ste behaalde ik 83 op een nieuwe IQ test, maar dat wil dus niet zeggen dat ik te dom ben voor hoger onderwijs.

Ik ben blij dat ik niet eerst moest falen in het gewoon onderwijs, later omhoog klimmen gaf meer motivatie. Ik bekijk dit dan ook

positief want nu kan ik anderen tonen dat je het leven niet altijd kan voorspellen en er meer mogelijk zou kunnen zijn. Ik ben er mij van bewust dat mijn verhaal heel persoonlijk is, niet voor iedereen van toepassing zal zijn, niet vanzelfsprekend is en heel uitzonderlijk is. Niet iedereen zal plots met mindmap-

ping een diploma hoger onderwijs behalen. Met mijn verhaal wil ik bewijzen dat het IQ niet alles zegt maar dat motivatie, doorzettingsvermogen, geloof in jezelf, wilskracht en zelfs studiemethode minstens even belangrijk kunnen zijn. Blijf dromen, geloven en doorzetten, want waar een wil is, is een weg!

ge in een rusthuis was best meegevallen, en daar kreeg ik ook echt een functie in de keuken. Maar toen ik begon te solliciteren, stakte het. Mijn at-test was niets waard, mensen met een diploma kregen voorrang. Het enige waarvoor ik in aanmerking kwam was de afwas. Dat frustreerde me. Want ik voelde dat ik meer kon.'

En dus ging Katlijn op zoek naar diploma's. Eerst een diploma secundair, via de Examencommissie. 'Dat was enorm lastig, want ik kende geen Engels of Frans en ik had enkel rekensommetjes tot 20 geleerd. Dus moest ik al die

leerstof van het secundair inhalen.' Na vier jaar lukte dat. Daarna trok Katlijn naar de hogeschool voor een bachelor in de Voeding- en Dieetkunde, die ze haalde in 2013.

Mindmapping

Vandaag studeert ze voor een master in de Biomedische Wetenschappen (optie Voeding) aan de KU Leuven. 'Ik doe het op wilskracht. En dankzij die paar mensen die ondanks alle tegenwind in mij geloofden. Toen ik mijn vader en grootouders vertelde dat ik wou studeren, fronsten ze

Bart Tommelein: 'Volgens de media ben ik de enige minister die zich goed in z'n vel voelt' 10

De asielzoekers die niemand wil 12

Stany Crets: 'Ik wil nog één iets doen: een opera regisseren' 22

Directeur Ter Duinen: 'Wij leren de leerlingen hier drinken' 28

Katlijn (28) heeft een IQ van 83 en volgde buitengewoon onderwijs. En nu gaat ze voor een master aan de KU Leuven

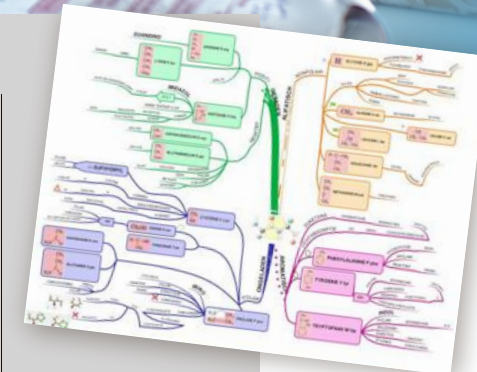
Ze groeide op in het buitengewoon onderwijs, heeft een IQ van 83 en worstelt met autisme en concentratiestoornissen. Maar toch is Katlijn Vangilbergen (28) bijna master in de Biomedische Wetenschappen aan de KU Leuven. 'Als ik mijn cursussen gewoon lees, val ik in slaap. Dus teken ik alles, met heel veel kleuren.'

BERT HEYVAERT

Wat is mindmapping?

'Mindmapping is een vaak gebruikte studiemethode', zegt pedagoog Pedro De Bruyckere. 'Daarbij stel je verbanden schematisch voor. Je kan het eigenlijk het best vergelijken met een spinnenweb. In het midden komt een woord of onderwerp van de les te staan, de lijnen zijn de verbanden. Een voor-

beeld: In het midden zet je het woordje hamburger. Je trekt een lijn en daaraan hang je alle ingrediënten vast. Een andere lijn kan over gezondheid gaan: daar hang je al die items aan vast. En tussen beide kun je ook lijntjes trekken als er verbanden zijn. Zo maak je een zeer schematische voorstelling van een

onderwerp. Eigenlijk leer je het meest tijdens het maken van die map, want zo denk je na over verbanden.' (CSN)

Nieuwjaar bereidde ze zich niet meer voor op het laatste examen, omdat ze zich niet meer kon concentreren.

'Eerlijk gezegd: ik raad lotgenoten niet aan om mijn weg te volgen. Het is gewoon lastig, en het duurt allemaal lang. Veel beter zou er iets veranderen in de structuren: er zou een buitengewoon hoger onderwijs moeten zijn. Zodat wij ook deftige diploma's kunnen halen, waar je ergens mee terecht kan. Of dat we tenminste een beetje

Het enige waar ik terechtkon, was de afwas. Dat frustreerde me. Want ik voelde dat ik meer kon

voorbereid zijn als we verder willen studeren.'

Kortom: Katlijn pleit voor een uitbouw van het Buitengewoon Onderwijs. Niet voor een aftig diploma's kunnen halen, in de traditionele structuren. Ze is dan ook geen voorstander van

het nieuwe M-decreet, dat leerlingen met een beperking zo veel mogelijk in het gewoon onderwijs wil plaatsen. 'Ikzelf had dat niet aangekond. Zo dwing je kinderen om te falen. Laat ze liever eerst gelukkig zijn in het buitengewoon onderwijs, en zorg dat ze daar een toekomst kunnen uitbouwen met deftige diploma's.'

Wat die toekomst betreft: daar werkt Katlijn graag aan mee. Na haar studies wil ze terug naar de grootkeuken. Als leidinggevende dan. Zo kan ze de jongeren uit het buitengewoon onderwijs begeleiden, en hen de kansen geven die zij niet kreeg.

Psycholoog: 'In theorie is zo'n prestatie onmogelijk'

'Dit is een verhaal dat theoretisch eigenlijk niet kan', zegt psycholoog Wouter Duyck van de UGent. 'Maar deze vrouw is er door haar studiemethode blijkaar in ge-

slaagd haar cognitieve beperkingen te overwinnen.' Volgens Duyck heeft zo'n 68 procent van de bevolking een IQ tussen 85 en 115. 'Ongeveer 15 procent zit onder de 85', zegt

hij. 'Dan hebben we het over veel-er lage cognitieve vaardigheden. En toch doet ze universitaire studies. Zeer straf, want die zijn in theorie voor mensen met een IQ

van 115 en meer.' De reden waarom Katlijn toch slaagt, moeten we volgens Duyck zoeken bij haar motivatie en studiemethode. 'Zij heeft zich blijkbaar zo-zeer bekwamd in

mindmapping dat ze erin slaagt om haar beperkingen te overwinnen. Een sterk voorbeeld dat iemand uit het buitengewoon onderwijs ook hogere studies aankan.' (CSN)

